

nu bestaar i Danmark, og da kan jeg ikke indse, at den ærede Minister har Ret, naar han bemærker, at saavel med Hensyn til Clevernes Sømandsmæssighed som med Hensyn til deres militære og theoretiske Uddannelse vil der være en Tilbagegang. Den ærede Minister siger, at Cleverne kun ville faae 3 Maaneders Uddannelse hvert Aar i et Seilskib. Dette er ikke sagt i Flertallets Vndringsforslag, som kun forlanger, at de skulle søes i et Seilskib, men ikke, at det kun skal være i tre Maaneder, eller at det kun skal være i et Seilskib. Det er en Minimumsfordring, der er opstillet, men forøvrigt kan dette Punkt blive Gjenstand for Vndring. Derimod tror jeg, at Flertallets Forslag i væsentlige Henseende medfører betydelige Fordele for disse Folks nautiske Uddannelse fremfor det Nuværende og ogsaa fremfor Regjeringens Forslag, idet vi have affkaffet Regjeringens Forslags Regel, hvorefter Koffardifart kan suppleres med den halve Lids Orlogsfart. Derved opnaas for det Første, at de unge Mennesker, før de komme ind paa Skolen, faktisk have haft en meget længere Søfart, men dernæst rimeligvis tillige, at de have faaet en Søfart, der, affet fra det Militære, i rent nautisk Henseende er til stor Nytte for dem, fordi der ikke tages det Hensyn til dem paa Koffardisfibe, som der naturligvis tages i Krigsfibe, og fordi Ovelse i Krigsfibe, navnlig i Pantserfibe, har overordentlig ringe Betydning for deres Sømandskab i Sammenligning med Ovelsen ved at færdes til Koffardis i Seilfibe i et Aar. Naar der er Spørgsmaal om Nytten af at søe vordende Officerer i et Seilskib, saa skulle vi se hen til Udlandet, og det er da bekendt, at i England lægger man stor Vægt derpaa, og over for en stor Del saavel Underofficerer som Officerer i Seilfibe. Men i alt Fald fremgaar det af de meddelte Bilag, at der sættes Pris netop for Udvillingen af Sømandsdygtigheden paa, at Ovelsen finder Sted i Seilfibe, og dette er naaet derved, at vi forlange 2 Aars Søfart til Koffardis. Den, der bliver Officer, faar altsaa faktisk en Ovelse som Sømand, der i det Mindste svarer til eller efter vor Mening endog overgaar den, som nu kan faas efter Regjeringens Forslag, som er 9 Maaneders Ovelse til Orlogs; thi de allerfleste Kadetter gaa til Orlogs. Efter de Dplysninger, der ere meddelte — jeg tror fra Kadethesten — ere Forholdene saaledes, at i en Flaade af Aar have kun 2 Kadetter været til Koffardis. Der har været 49, som blot ere søvede gennem Orlogsfart og deriblandt 4 med nogen, men det var vist ganske lidt Koffardifart, og kun 2 have haft Halvbefarenheds-Graden. Nu gaar vort Forslag ud paa, i Stedet for 9 Maaneders Orlogsfart at indføre 2 Aars famlet Koffardifart. Dette er med Hensyn til de unge Menneskers praktiske Uddannelse til Sømand en Binding og ikke et Tab. Med Hensyn til Spørgsmaalet om den theoretiske Uddannelse kan

jeg heller ikke indrømme Rigtigheden af den ærede Ministers Betragtning. Den theoretiske Uddannelse, de unge Mennesker skulle have, falder i 2 Dele: den faglige og den ikkefaglige. Af den faglige skere vi Intet bort; thi den faae de efter vort Forslag ikke blot i de 2 Aar, hvori de ere paa Akademiet, men desuden i Fortsættelsesskolen. Jeg tror ogsaa, at naar jeg kommer til at omtale Fortsættelsesskolen, vil jeg kunne godtgjøre for Tinget, at Forbringerne til den faglige Dannelse efter vort Forslag gaa langt over, hvad der fordras efter Regjeringens Forslag. Den ærede Minister siger, at, naar vi forlange Søfart efter 15 Aars Alderen, kunne de Paagældende ikke tage Præliminærexamen før det 20de Aar. Jeg skal nu bemærke, at der — det tror jeg i det Mindste — Intet er i Veien for i alt Fald at tage under Overveelse, om vi ikke kunne gaa ned til det 14de Aar. Men dertil kommer, at disse unge Mennesker, det maa Ministeren vide fra sine Saghyndige, ikke bruge 2 Aar til Præliminærexamen og naturligvis ikke begynde paa at læse dertil, naar de komme hjem. Der er ikke det Ringeste i Veien for, at de kunne have forberedt sig saaledes, at de ikke komme aldeles raa hjem fra Støtget. De kunne en hel Del, inden de gaa til søs, og naar de saa komme hjem fra Søfarten, opfriske de igjen de Kundskaber, som de havde, til Præliminærexamen. Dette er ikke Andet, end hvad der f. Ex. sker for enhver Student; han bliver reven ud af sine Studeringer ved Tjenesten i Hæren, vil maasse være Reserveofficer og gaar en Tid paa Skolen. Han er derfor ikke fuldstændig raa, naar han kommer tilbage til Universitetet; men han opfrisker i en forholdsvis kort Tid de Kundskaber, han havde erhvervet sig, inden han traadte ind i den militære Stand, og som igjen i kort Tid kunne staffles tilbage og benyttes til at tage Examen. Sagen er nemlig den, at ved alle disse theoretiske Kundskaber er det, der spinder bort i den Tid, man er borte, Sukkermessstoffet, men ingenlunde den formelle Dannelse, Anden faar, som netop er Hovedbetingelsen for at kunne tage Examen; det er ikke det, der huffes, men det, man kan. Netop den formelle Uddannelse, den virkelige Dannelse, Anden har faaet igennem Beskæftigelse med Lænkning og saadanne Ting, bliver ikke borte, fordi et ungt Menneske gaar 2 Aar til søs i Koffardifart og maasse faar nogen grov Behandling ombord. Han glemmer maasse en Del Geografi og Historie og maasse noget Sprog, men Hovedsagen, det Væsentlige, vil han have bevaret, og dette vil gjøre det muligt for ham meget hurtigt igjen at erhverve sig, hvad han har glemt. Der er navnlig blevet gjort opmærksom paa, at Kundskaber i Sprog vilde spinde bort ombord i Koffardifarten, men dette tror jeg aldeles ikke er Tilfældet; der vil maasse tværtimod der være Anledning for det unge Menneske til at lære en Del Sprog, som han maasse